

מאיר אריאל זמר ויוצר, פזמונאי 1999-1942

נולד וגדל בקיבוץ משמרות ופיתח סגנון שירה ייחודי המזוהה אִתּוֹ. נחשב לאחד היוצרים הבולטים במוזיקה הישראלית. את ניסיונו רכש במפגשים עם חברו לקיבוץ שלום חנוך בחבורת הזמר של הקיבוץ "המשמרון". אריאל שירת בצנחנים בגדוד 890, ולאחר מלחמת ששת הימים הוציא את השיר "ירושלים של ברזל", שפרסם אותו בתור "הצנחן המזמר". הוא החל לכתוב בהשפעת המוזיקה האמריקנית, במיוחד מצד בוב דילן ויצר בעבור זמרים מפורסמים כמו שלום חנוך, אושיק לוי, חנוך יובל, אריאל זילבר, אריק איינשטיין, גידי גוב, דיויד ברוזה, דני ליטני, ריטה ועוד.

אריאל הוציא יותר מעשרה אלבומים ובהם אלבומי אולפן, הופעות חיות ואוספים. שיריו התאפיינו במשפטי מפתח, שנותרו ציטוטים לדורי דורות, ושיריו כמו "לא יכול להוריד ממך את העיניים", "שדות גולדברג" (ילדתי שלי), "שיר כאב", "עברנו את פרעה", "מים מתוקים", "לא תפוס אותי", "זרעי קיץ" ועוד, הפכו אותו לאחד הזמרים האהובים, וְאֶלֵיהֶם הִיתוֹסֵף סגנון הדיבור שלו, שהיה חופשי ולעתיים גם סיבך אותו באמירות קשות.

לאחר מותו חודשו רבים משיריו, וטקסטים שכתב הלהינו זמרים שונים.

עיריית תל-אביב קבעה לוחית זיכרון על ביתו שברחוב הירקון 70

מתוך "היכנסי כבר לאוטו"

"אמרתי, שאני מצטער אמרתי, שלא אחזור על זה

נכון, שאמרתי את זה מיליון פעם

ועוד אומר את זה מיליון פעם

ואת

תפסיקי לבכות ולבזבז טיפות מלח כל כך

יקרות: הם מורידים את מפלס המלח במלח

וצריך את הדמעות שלך לפת שחרית".

מאיר אריאל שדות גולדברג (ילדתי שלי)

<https://www.youtube.com/watch?v=qPtl8wj36mc>

